

Els degans que durant els darrers tres segles han comandat la Facultat de Filologia esguarden des del seu llenç els catedràtics que fomenten l'aprenentatge de la llengua catalana arreu del món. Al cor de la Universitat de València, la conxorxa de la catalanística.

Les universitats d'una desena dels països amb major projecció sobre la política i l'economia de l'hemisferi nord han seguit de prop les discussions entorn de la catalanística que s'han hostatjat aquest octubre al carrer de la Nau de València: els departaments de català hi celebraven la seua quarta Trobada Internacional.

Els responsables que la llengua catalana siga present avui als departaments de filologia de bona part d'Europa i dels Estats Units amb Canadà han debatut llargament per tal de trobar una resposta a les exigències creixents dels ciutadans que, arreu del món, han escollit aprendre l'idioma. Perquè "durant els darrers deu anys, la realitat dels estudis ha canviat força", en paraules de Dominic Keown, professor a la Universitat de Liverpool; "des que la raó bàsica de la nostra tasca era aconseguir l'assumpció universitària del català, avui es tracta d'una qüestió de consolidació, més aviat". En efecte, hi ha prou d'escoltar Tilbert Stegmann, de la Universitat Johann Wolfgang Goethe de Frankfurt, o Josep Peligri, de l'Institut Universitari de Nàpols, per arraconar el romanticisme amb què baden massa sovint les universitats dels Països Catalans. Ha estat enguany la Universitat de Budapest que, a través del seu corresponsal, ha canalitzat les crítiques a les facultats de Filologia nacionals sobre els problemes més greus: entre aquests, l'homologació dels programes universitaris dels departaments estrangers amb els acordats a les aules catalanes és una de les necessitats més roents. El pes de l'assignatura de català dins els currículums internacionals i la codirecció de tesis des de les facultats del nostre país amb les estrangeres han estat algunes de les propostes que els diferents representants han posat damunt la taula. Potser la més agosarada, l'hongaresa, que creu indefugible la creació d'un grup interuniversitari d'investigació i

assessorament que unesca la xàrcia mundial del conreu de la cultura i la llengua catalanes, el que és anomenat catalanística. I les paraules no ho són tot quan allò que nasqué com un culte de la passió lingüística en el desgel democratitzador d'un grapat de professors ha esdevingut avui un ingredient qualsevol dins el sac de la mobilitat laboral del liberalisme capitalista. Ho ha dit Stegmann: "el problema és que els alumnes volen venir aquí a formar-se molt més pràcticament, amb beques universitàries o contractes temporals de feina. Això de l'homologació és massa eteri". La llengua sense estat més cone-

La projecció internacional de l'ensenyament

**CATALAN,
KATALANISCH**
La projecció internacional de l'ensenyament

guda internacionalment és, amb totes les seues conseqüències, una més.

Fight, Kampf.

Les autoritats alemanyes han fet avinent la seua postura favorable a l'ajut crematístic de projectes "seriosos" de recerca catalanística. Solidaritat germànica?, sensibilitat teutona?; el ben cert és que els centinelles estatals mai no han estat indiferents a les passes d'una nació emergent del colós europeu. Menys encara avui, quan la controvèrsia idiomàtica esparvera dia sí dia també sectors considerablement notables de la classe política espanyola. "Un dels nostres fracassos més severos i una de les formes més inútils de perdre el temps— es lamenta Dominic Kewon a aquest setmanari— ha estat l'intent que el Canal Internacional de Televisió Espanyola emetés una hora, només, en llengua catalana. A les forces polítiques espanyoles no els interessava en aquest moment determinat. El fet més greu és que al llarg de la comunitat hispanista ha crescut un cert anticatalanisme, a Europa i a Amèrica".

A Itàlia, on fa cinc anys la presència de la llengua catalana era molt minsa a les universitats, la introducció ha començat amb força a Nàpols i Sardenya. Darrerament, en àmbits hispanistes, els responsables de la càtedra catalana són objecte de petites discriminacions pel que fa a materials que en aquesta IV Trobada han estat batejats com a "manía". Més contundentment ha reaccionat el sector conservador britànic, que amenaça de no enviar els seus alumnes a Barcelona, on "és difícil aprendre l'espanyol". "Tan de bo fos així", afegix Dominic mentre continua exposant el seu informe. Fins i tot als Estats Units, on l'embranchida del foment en l'ús de la llengua espanyola està prenent un caire de croada, la tasca de l'ensenyament del català se'n ressent.

Davant aquest panorama, la temptativa de declaració del professor Ralph penny, president de l'Associació d'Hispanistes de la Gran Bretanya i Irlanda, és com una gran alenada d'aire fresc: "conjuntament amb la Universitat de Gal·les, reconeix i afirma la unitat de la llengua catalana en totes les seues variants dialectals a aquelles regions on es parla i rebutja les manques a aquest compromís. I respectuosament, informa a l'administració valenciana que el nom de català és correcte filològicament i l'encoratja en l'aplicació". El text de la "Declaración" podria aixecar polseguera a les Illes Britàniques.

I Fuster, inevitablement, redemptorament, i gojosament, Joan Fuster, el tapaforats intel·lec-

País	Universitats	Alumnes	Professors
ALEMANYA	30	300	50
GRAN BRETANYA	20	280	30
FRANÇA	12	130	4
SUÈCIA	1	17	1
ESTATS UNITS	12	130	10

tual més trempant i honrós: per la trobada del 1996, al carrer de la Nau de València, la comunitat internacional de catalanística espera presentar l'edició de *Nosaltres els valencians* en quatre llengües, el francès, l'anglès, l'italià i l'alemany. De moment, la ministra de Cultura i Educació de l'estat espanyol, Carme Alborch, ha respost positivament a la demanda de subvencions, l'Institut Alfons el Vell de Gandia ha assegurat que hi col·laborarà amb una dotació de vora un milió de pessetes, i la Generalitat valenciana ha anunciat la compra de 250 exemplars de cadascuna de les edicions.

La I Trobada d'Associacions Internacionals de Catalanística ha estat l'esdeveniment convidat: pròximament establiran un correu electrònic per facilitar-hi una relació més estreta. Al capdavall, la força del lligam. **Victorià Jiménez**

RAFA GIL

Josep Peligrí, a l'esquerra. La delegació italiana ha demanat un canvi de tàctica davant la reacció d'un sector del món hispanista europeu.